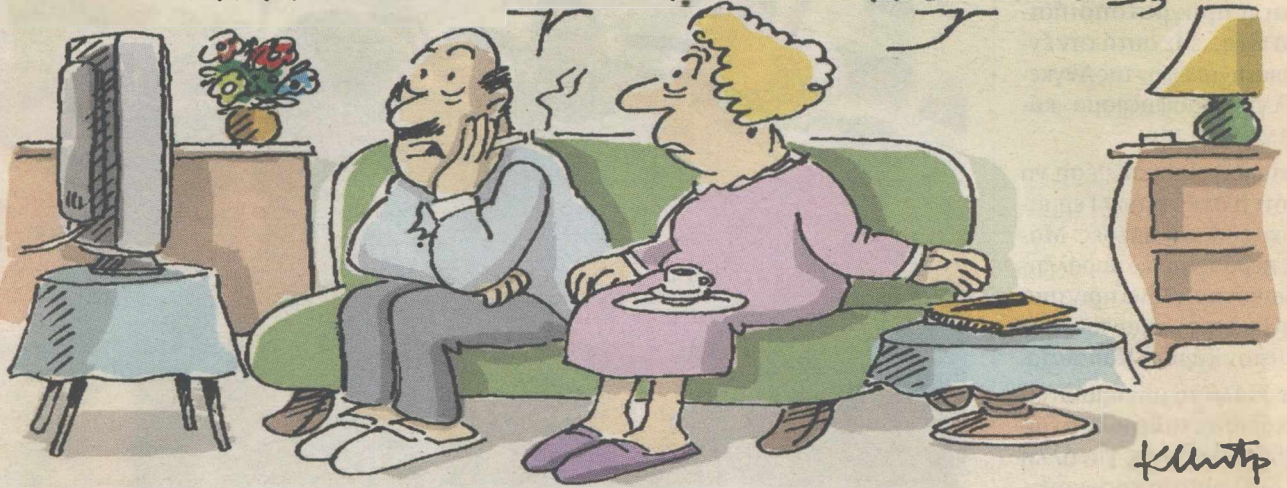

ΚΑΤΕΡΡΕΥΣΑΝ ΤΑ ΕΣΟΔΑ,
ΔΙΑΛΥΘΗΚΕ Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ,
ΜΠΗΚΑΝ ΛΟΥΚΕΤΑ ΠΑΝΤΟΥ,
ΚΑΙ ΣΔΡΟΝΕΙ Η ΑΝΕΡΓΙΑ!
ΓΙΑ ΚΑΝ'ΤΑ ΣΟΥΜΑ!

ΣΕ ΔΡΑΧΜΕΣ
Ή ΣΕ ΕΥΡΟ;

ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΡΙΤΗ ΑΠΟΨΗ

Η επιλογή της θλίψης

Αμηχανία νουνεχούς ψηφοφόρου μπροστά στα νέα εκλογικά διλήμματα

Είναι προφανές πως το νέο προεκλογικό τοπίο είναι ριζικά διάφορο με αυτό που υπήρχε προ της 6ης Μαΐου, αφού η εκκωφαντική λαϊκή ετυμηγορία άλλαξε και ακύρωσε όλα τα προϋπάρχοντα δεδομένα της δημόσιας ζωής του τόπου (π.χ. συσχετισμούς δύναμης, πολιτικό λόγο, εκλογικές στοχεύσεις και κοινωνική εικόνα των κομμάτων). Εξάλλου ο Μπεράν το υπερτόνιζε: «Προ των εκλογών και μετά τις εκλογές μεσο-λαβεί ένα καθοριστικό γεγονός που αλλάζει τα πάντα: οι εκλογές»... Τι προοπτικές όμως έχουν για πρόσθετες εισροές ή εκροές ψηφοφόρων, ενόψει της επαναληπτικής εκλογικής ανα-

ΤΟΥ ΘΑΝΑΣΗ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

μέτρησης, οι βασικές πολιτικές δυνάμεις του τόπου; Με άλλα λόγια, με τι - νεότερα - στοιχεία θα (ανα)καθορίσουν την επιλογή τους οι έλληνες εκλογείς; Ελλείψει χώρου θα αρκεστούμε στην ψηλάφηση των προοπτικών των δύο σχημάτων, του ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΔ, που όλα δείχνουν ότι θα συγκρουστούν για την πρώτη θέση και, άλλωστε, είναι ίσως τα μόνα ικανά για σημαντική άνοδο εκλογικών ποσοστών.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι προφανές πως διαθέτει τη δυναμική της πρόσφατης εκλογικής του νίκης καθώς και το πλεονέκτημα πως, κυρίως εξ αυτού του λόγου (αλλά και λόγω της πολιτικής αφασίας των άλλων αριστερών κομμάτων), καθίσταται πλέον ο προνομιακός αποδέκτης της ψήφου των κατεστραμμένων, των εξαθλιωμένων, των απελπισμένων αλλά και των παραλογισμένων/κακομαθημένων Ελλήνων. Από την άλλη, όμως, σε ό,τι πάντα τον χαρακτήριζε (χωρίς ωστόσο να τον βλάψει πολιτικά σε μια εποχή εχθρική προς τον ορθολογισμό - δηλαδή στη δημαγωγική αμετροπέπια, την ασύστολη ψευδολογία και τον άκριτο ή άκρατο βολονταρισμό), μετεκλογικά προστέθηκαν ή αναδείχθηκαν αρκετά δυνάμει «ψηφοδιωκτικά» στοιχεία: η ακραία προπέπια και αδιαλλαξία, ο

πλεοπτικός τραμπουκισμός όλων σχεδόν των εκπροσώπων του, ο διεθνοπολιτικός μικρο-μεγαλισμός, ο θεσμικός χουλιγκανισμός και πρωτίστως η οφθαλμοφανής υπονόμευση κάθε κυβερνητικής προοπτικής σε μια περίοδο κατά την οποία και οι λιγότερο ειδήμονες μπορούν να αντιληφθούν ότι η ακυβερνησία προετοιμάζει μια (τουλάχιστον) οικονομική νέα μικρασιατική καταστροφή. Μάλιστα σαμποτάρισε κάθε λύση για να προετοιμάσει, μετά τις νέες εκλογές, μια κυβέρνηση της μεγάλης Αριστεράς! Δηλαδή για να «κυβερνήσει» με την ανεγμάτιστη ΔΗΜΑΡ αλλά και με το ΚΚΕ! (Τα πολιτικά ανοίγματα για συγκυβέρνηση προς αυτό το κόμμα θυμίζον πρόταση γάμου ανθρώπου ηθικά ακόλαστου σε αμέμπτου ηθικής ηγουμένη γυναικείας μο- νής. Και μάλιστα, επειδή η συγκυβέρνηση αυτή - υποτίθεται πως - θα κρατήσει τη χώρα εντός ευρώ, θυμίζει πρόταση σε θεούσα για γάμο σε... δημαρχείο).

Επομένως, επειδή η μετεκλογική περίοδος αποκάλυψε στο πλατύ κοινό και ορισμένα «ακροβατικά» ή «υπερβατικά» στοιχεία του οικονομικού και διεθνοπολιτικού προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ (ενώ κατέστησε ευρύτερα γνωστή και την πολιτική ταυτότητα κάποιων συνιστωσών του - οι οποίες τώρα, χάριν των 50 εδρών του καταραμένου εκλογικού νόμου συγχωνεύονται σε ενιαίο κόμμα), ο προβληματισμός είναι επιτρεπτός. Αραγε οι «λόγω ρεύματος» εισροές προς το τσίπρειο μόρφωμα θα υπερβούν κατά πολύ στις νέες εκλογές τις εκροές που θα προκληθούν από τη μετεκλογική αποκάλυψη πολλών «φαιών» πτυχών του; Η απάντηση δεν είναι προφανής, έστω και το «όχι» δεν είναι πιθανότερο: προϋποθέτει την εκτίμηση πως, μεταξύ των συριζαίων ψηφοφόρων της 6ης Μαΐου, ένα αξιόλογο ποσοστό δεν έχει πλήρως διαρρήξει τις σχέσεις του με τη λογική...

Όσον αφορά τώρα στη ΝΔ που με απίστευτη ακρισία, φιλαυτία, ευτέλεια και αφέλεια έσυρε τον τόπο στις πρόσφατες εκλογές, οι αδυναμίες του κόμματος και του αρχηγού του είναι εκτυφλωτικές. Έχει όμως το πλεονέκτημα της εκλογικής κατάρρευσης των όμορων πολιτικών χώρων (οι οποίοι, αν δεν απορροφηθούν, προσφέρονται προς εκλογική λεηλασία) αλλά και το γεγονός πως υπάρχει χαλαρή ακόμη ταύτιση των νεοπαγών κομμάτων της υπερλαϊκιστικής και της υπερεθνικιστικής (ακρο)Δεξιάς με τους

Η ΝΔ έχει το πλεονέκτημα του φόβου που δημιουργεί η προοπτική της τσίπρειας νίκης ο οποίος ίσως υπερκεράσει το αντίστοιχο συναίσθημα που προκαλεί η επιβεβαιωμένη ανευθυνότητα και ανεπάρκεια του «υπερδιαπραγματευτή» και μακεδονομάχου Σαμαρά

ψηφοφόρους τους, κάποιοι εκ των οποίων θα μπορούσαν να παλιννοστήσουν στην παραταξιακή «ναυαρχίδα». Κυρίως όμως έχει το πλεονέκτημα του φόβου που ευρέως δημιουργεί η προοπτική της τσίπρειας νίκης, ο οποίος ίσως υπερκεράσει το αντίστοιχο συναίσθημα που προκαλεί σε πολλούς η επιβεβαιωμένη ανευθυνότητα, ανεπάρκεια και αμετροπέπια του «υπερδιαπραγματευτή» και μακεδονομάχου Σαμαρά.

Προσωπικά, δεν θα πω ποια θεωρώ λιγότερο θλιβερή επιλογή. Αντίθετα, όμως, δεν θα είχα καμία δυσκολία να αποφανθώ για το ποια θεωρώ ως τη χειρότερη περίοδο της νεότερης πολιτικής μας ιστορίας. ΔΥΟ ΑΣΧΕΤΑ ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΑ: **1.** Η δημοσιοποίηση από τον ΠτΔ των αναλύσεων από τις τράπεζες δεν ενίσχυσε ακόμη περισσότερο αυτή την τάση; **2.** Μήπως η απλή αναλογική είναι εξαιρετικά πολύπλοκη; Ίσως θα χρειαζόνταν... δέκα κόμματα για συγκρότηση κυβέρνησης.

Ο Θανάσης Διαμαντόπουλος είναι καθηγητής Πολιτικών Θεσμών και Συγκριτικής Πολιτικής στο Πάντειο Πανεπιστήμιο